

Pegasosten ja yksisarvisten maa

Olipa kerran pegasos Lily joka asui perheensä kanssa pilvien päällä. Pegasokset ja yksisarviset ovat sodassa vaikka heillä on sama jumalatar alicorn tamma Alron. Lily ja yksisarvinen Sarah haluavat tuoda rauhan pegasosten ja yksisarvisten maahan.

Luku 1

Eräänä päivänä Lily ja Sarah karkasivat ja lähtivät etsimään Alronia ja haluavat pyytää apua häneltä. Alron asuu korkeimpien pilvien vuorilla. Sitä ympäröi sininen valokehä joten sen tunnistaa. Heillä oli kahden päivän matka vuorelle, joten he lähtivät heti, kun päätös oli tehty. Heillä oli mukanaan kartta ja

eväitä. Kartasta näkyi, että ensin pitäisi kiertää vuori, jota ympäröi julmat aarnikotkat. Aarnikotka vuoren jälkeen matkalla on valehteleva labyrntti, jossa on keijuja, jotka auttavat, mutta noita on kironnut ne ja, kun keijut haluavat sanoa: "Oikealle" he sanovat: "Vasemalle", mutta Lily ja Sarah eivät vielä tiedä sitä.

Luku 2

Lily ja Sarah olivat matkanneet jo päivän ja lähestyivät aarnikotka vuorta. "En tiedä onko tämä sittenkään hyvä idea?" Sarah sanoi tärysten, kun hän katsoi aarnikotkia. "Haluatko palauttaa rauhan pegasoksille ja yksisarvisille vai et?" Lily kysyi rohkaisevasti. "No joo," Sarah sanoi hiljaa. "No jatketaan sitten matkaa." Lily jatkoi. "Emmekö me tarvita suunnitelmaa?" Sarah kysyi. "voitko viedä taiallasi, jotain harhautukseksi?" Lily kysyi ja Sarah nyökkäsi. "Kun olet vienyt harhautuksen me laukkaamme jonnekin josta aarnikotkat eivät näe meitä." Lily jatkoi. "Okei mennään sitten." Sarah sanoi ja nosti kiven taiallaan ja heitti sen aarnikotkien pesän viereen. Molemmat juoksivat nopeasti kohti kivisiä rappusia, jotka johtivat tielle, josta pääsee labyrnttiin.

Luku 3

Sarah ja Lily jatkoivat matkaa ja olivat pian labyrntin luona. He eivät tienneet mitään muuta labyrntistä, kuin että siellä on keijuja. "Eihän

tuolla ole mitään hirviöitä?” Sarah kysyi. “Ei. Ainakaan tietääkseni.” Lily sanoi ja he molemmat epäröivät hetken. “No ainakin tuomme rauhan pegasoksille ja yksisarvisille.” Lily jatkoi. Labyrintille oli tosin vielä kolme korkeaa kukkulaa joten matkassa kestäisi ainakin puolipäivää vielä.

Labyrintti oli erittäin korkea ja ainakin puolikkaan kilometrin levyinen. Labyrinttiä ei voinut kiertää mitenkään eikä pegasokset edes jaksaisi lentää sen yli. Sen edessä oli suuret portit jotka avautuivat, kun Sarah ja Lily menivät sen lähelle. Pian suloinen keijun ääni sanoi: “Päivää,” Sarah ja Lily kävelivät sisään ja eteen tuli pieni keiju jolla oli vihreät vaatteet. “Teidän kannattaa mennä vasemmalle, eteenpäin ja siitä vielä oikealle.” Pieni keiju sanoi suloisella äänellään. Sarah ja Lily noudattivat ohjeita, mutta päätyivät umpikujaan. “Miten tämä on mahdollista. Eihän keijut koskaan huijaisi.” Lily ihmetteli. “No käännytään takaisin ja mennään siitä vaikka oikealle.” Sarah sanoi. “Okei,” He menivät sinne ja uusi keiju tuli heidän lähelle. “Kannattaako häneen luottaa?” Lily kuiskasi. “Hän voi olla erilainen.” Sarah kuiskasi hänelle. “Menkää suoraan ja oikealle ja vielä kerran suoraan ja oikealle niin olette lähellä labyrintin keskimmäistä kohtaa.” He noudattivat keijun ohjeita mutta päätyivät taas umpikujaan, mutta Lily huomasi pienen oven. Sarah avasi oven ja sieltä löytyi taas keiju. “Kuka sinä olet ja miksi et ole muiden keijujen joukossa?” Sarah kysyi. “Olen ainut jota ei ole kirottu ja jos noita löytää minut hän kiroaa minutkin.” keiju selitti. “Miten niin kirottu?” Lily kysyi. “Ettekö te tiedä. Noita kirosi kaikki keijut jotka auttoivat pegasoksia ja yksisarvisia menemään labyrintin läpi,

mutta nykyään keijut sanovat kaiken toisinpäin. Eli jos he haluavat sanoa oikealle he sanovat vasemmalle.” keiju kertoi. “Sinua ei siis ole kirottu?” Lily ja Sarah kysyivät samaan aikaan. “Ei ole. Voin auttaa teidät labyrintin läpi jos haluatte.” keiju kysyi. “Mieluusti.” Sarah sanoi. “Teidän pitää pitää minua piilossa.” keiju sanoi. “Okei.” he molemmat sanoivat yhteen ääneen.

Pian he pääsivätkin jo portille josta pääsisi ulos. Matkaa ei ollut enää kauan vain muutama pelto ja sitten he olisivatkin jo Alronin luona.

Luku 4

Lily ja Sarah olivat jo Alronin luolan suulla. Askeleet kaikuivat. kun he astelivat luolaan sisälle ja näkivät suuren valtaistuimen jossa istui alicorn Alron. “Hyvää päivää.” Alron sanoi lempeällä äänellä ja Sarah ja Lily kumarsivat hermostuneena. “Arvon Alron,” Sarah aloitti lauseen mutta Alron keskeytti hänet:”Tiedän miksi tulitte tänne ja minulla on myös vastaus. Se on taikaesine joka on ollut kadoksissa monta vuotta, mutta sain sen käsiini vasta pari päivää sitten. Viekää se kylienne rajalle.” Alron sanoi. “Kiitos.” Sarah ja Lily sanoivat yhtäaikaan. “Teidän ei tarvitse myöskään mennä pitkää reittiä takaisin, koska minulla on portaali maailman joka ikiseen paikkaan.” Alron kertoi. “Kiitos.” Tytöt sanoivat vielä kerran ja pian he olivatkin jo kotona.

Rauha oli esineen myötä palannut ja pegasokset ja yksisarviset halusivat kiitokseksi antaa heille vallan päättää pegasosten ja yksisarvisten maasta.

Terveisin: Oona Humalajoki, kirkonkulma(Aura)